

31999L0022

9.4.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 94/24

DYREKTYWA RADY 1999/22/WE**z dnia 29 marca 1999 r.****dotycząca trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 130s ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 189c Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽³⁾ wymaga dowodu dostępności odpowiednich warunków przebywania i opieki żywych osobników wielu gatunków przed udzieleniem pozwolenia na ich przywóz do Wspólnoty; rozporządzenie zabrania prezentowania publiczności osobników gatunków wymienionych w załączniku A do niniejszego rozporządzenia w celach komercyjnych, chyba że zostało przyznane specjalne zwolnienie w celach edukacyjnych, hodowlanych lub w celu przeprowadzania badań;

dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽⁴⁾ oraz dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽⁵⁾, zabraniają chwytania, przetrzymywania i handlowania wieloma gatunkami, chyba że udzielono zwolnienia w związku ze szczególnymi przyczynami, takimi jak: badania i edukacja, ponownym zasiedlaniem, ponownym wprowadzaniem gatunków i hodowlą;

właściwe wykonanie istniejącej i przyszłej legislacji wspólnotowej w sprawie ochrony dzikiej fauny i konieczność upewnienia się, że ogrody zoologiczne odpowiednio spełniają swe ważne zadanie w zakresie ochrony gatunków, edukacji publicznej i/lub w badań naukowych, koniecznym czynią zapewnienie wspólnej podstawy dla ustawodawstwa Państw Członkowskich w odniesieniu do wydawania licencji i przeprowadzania inspekcji ogrodów

zoologicznych, trzymania zwierząt w ogrodach zoologicznych, kształcenia personelu i edukacji osób odwiedzających ogrody zoologiczne;

wymagane jest podjęcie działania na poziomie wspólnotowym, aby ogrody w całej Wspólnocie przyczyniały się do ochrony różnicowania biologicznego zgodnie z wspólnotowym zobowiązaniem dotyczącym podjęcia środków w celu ochrony *ex situ* na podstawie art. 9 Konwencji o różnorodności biologicznej;

szereg organizacji, takich jak Europejska Unia Ogrodów Zoologicznych i Akwariów, stworzyło wytyczne dotyczące opieki i warunków przebywania zwierząt w ogrodach zoologicznych, które mogłyby, gdzie sytuacja tego wymaga, pomóc w utworzeniu i przyjęciu norm krajowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1**Cel**

Celem niniejszej dyrektywy jest ochrona dzikiej fauny i zachowanie różnicowania biologicznego przez zapewnienie przyjęcia przez Państwa Członkowskie środków związanych z wydawaniem licencji i przeprowadzaniem inspekcji ogrodów zoologicznych we Wspólnocie, a przez to wzmocnienie roli ogrodów zoologicznych w ochronie różnicowania biologicznego.

Artykuł 2**Definicja**

Do celów niniejszej dyrektywy „ogrody zoologiczne” oznaczają wszelkie stałe instytucje, gdzie zwierzęta dzikich gatunków przetrzymywane są w celach pokazywania ich publiczności przez 7 lub więcej dni w roku, z wyjątkiem cyrków, sklepów ze zwierzętami oraz instytucji wyłączonych z obowiązku spełniania wymagań niniejszej dyrektywy w związku z faktem, że nie pokazują one publiczności znacznej liczby zwierząt lub gatunków, i że wyłączenie takie nie będzie zagrażało celom niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3**Wymagania mające zastosowanie do ogrodów zoologicznych**

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki zgodnie z art. 4–7 w celu upewnienia się, że ogrody zoologiczne stosują następujące środki ochronne:

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 15.7.1996, str. 63.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 29 stycznia 1998 r. (Dz.U. C 56 z 23.2.1998, str. 34), wspólne stanowisko Rady z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. C 364 z 25.11.1998, str. 9) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji (WE) 2307/97 (Dz.U. L 325 z 27.11.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę 97/49/WE (Dz.U. L 223 z 13.8.1997, str. 9).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona przez dyrektywę Komisji 97/62/WE (Dz.U. L 305 z 8.11.1997, str. 42).

- udział w badaniach, z których wynikają korzyści związane z ochroną gatunków i/lub szkolenie w zakresie odpowiednich umiejętności związanych z ochroną i/lub wymiana informacji dotyczących ochrony gatunków i/lub, gdzie sytuacja tego wymaga, hodowla, ponowne zasiedlanie lub ponowne wprowadzanie gatunków do ich naturalnego środowiska,
- wspieranie edukacji społeczeństwa i świadomości związanej z ochroną różnicowania biologicznego, w szczególności przez zapewnianie informacji o prezentowanych gatunkach i ich naturalnych siedliskach,
- zapewnianie zwierzętom warunków przebywania, które mają na celu spełnienie biologicznych i ochronnych wymagań poszczególnych gatunków, między innymi przez zapewnianie szczegółowego ulepszenia wybiegów zgodnie ze specyfiką gatunku i utrzymywanie wysokiego standardu opieki nad zwierzętami, łącznie z rozwiniętym programem zapobiegawczej i leczniczej opieki weterynaryjnej oraz wyżywienia,
- zapobieganie ucieczkom zwierząt w celu uniknięcia możliwego ekologicznego zagrożenia gatunków miejscowych oraz zapobieganie wdarciu się zewnętrznych szkodników i insektów,
- prowadzenie aktualnych rejestrów dotyczących zwierząt znajdujących się w ogrodzie zoologicznym zgodnie z zarejestrowanymi gatunkami.

Artykuł 4

Licencjonowanie i inspekcje

1. Państwa Członkowskie podejmują środki związane z udzieleniem licencji i przeprowadzaniem inspekcji istniejących i nowo powstających ogrodów zoologicznych w celu zapewnienia zgodności z wymogami art. 3.
2. Każdy ogród zoologiczny otrzyma licencję w okresie czterech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy lub, w przypadku nowych ogrodów zoologicznych, przed ich otwarciem dla zwiedzających.
3. Każda licencja zawiera warunki wprowadzenia w życie wymagań art. 3. Zgodność z wymaganiami monitorowana jest między innymi za pomocą środków regularnie przeprowadzanych inspekcji, oraz podejmowane są odpowiednie kroki w celu zapewnienia takiej zgodności.
4. Przed przyznaniem, odmową przyznania, przedłużeniem lub wprowadzeniem poważnych zmian do licencji właściwe władze Państw Członkowskich przeprowadzają inspekcję w celu określenia, czy spełnione są warunki licencji lub proponowane warunki licencji, czy też warunki te nie są spełniane.

5. Jeżeli ogród zoologiczny nie posiada licencji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub jeżeli warunki przyznania licencji nie są spełnione, ogród zoologiczny lub jego część:

- a) jest zamknięty dla zwiedzających przez właściwe władze; i/lub
- b) spełnia odpowiednie wymagania nałożone przez właściwe władze w celu zapewnienia, że warunki przyznania licencji są spełnione.

Jeżeli niniejsze warunki nie są spełnione w odpowiednim terminie, który ustalają właściwe władze, lecz który nie przekracza dwóch lat, właściwe władze wycofują lub zmieniają licencję i zamykają ogród zoologiczny lub jego część.

Artykuł 5

Wymagań dotyczących przyznania licencji określonych w art. 4 nie stosuje się, w przypadku gdy Państwo Członkowskie jest w stanie wykazać, ku zadowoleniu Komisji, że cel niniejszej dyrektywy określony w art. 1 oraz wymagania mające zastosowanie w stosunku do ogrodów zoologicznych określone w art. 3 są spełniane i stale utrzymywane poprzez system regulacji i rejestracji. System taki powinien zawierać między innymi przepisy dotyczące inspekcji i zamknięcia ogrodów zoologicznych równoważnym przepisom art. 4 ust. 4 i 5.

Artykuł 6

Zamknięcie ogrodów zoologicznych

W przypadku zamykania ogrodu zoologicznego lub jego części, właściwe władze zapewniają, że zwierzęta traktowane są lub przekazane zgodnie z warunkami, które Państwa Członkowskie uznają za odpowiednie i zgodne z celami i przepisami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Właściwe władze

Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe władze do celów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 8

Kary

Państwa Członkowskie określają kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

*Artykuł 9***Wykonanie**

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne w celu dostosowania się do niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 9 kwietnia 2002 i niezwłocznie informują o tym Komisję.

Państwa Członkowskie, przyjmując niniejsze środki, zawierają w nich odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 marca 1999 r.

W imieniu Rady

F. MÜNTEFERING

Przewodniczący